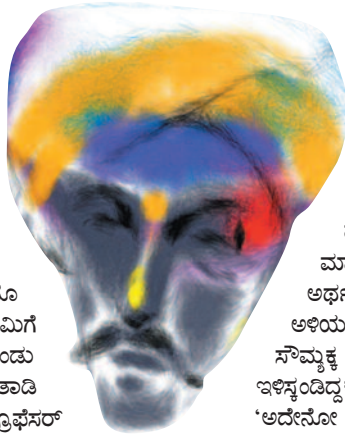

ನಂಗೆ ಹೆಂಗೆ ಗೊತ್ತಾಗಬೇಕು? ಮಾವ-ಅಳಿಯ ಇಬ್ಬರೂತಾವನು ಮಲ್ಕಂಡಿದ್ದೀನಿ. ಅದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಇವರ ಹತ್ತ ಹೆಂಗೆ ಹೇಳಿದು?

ಆಮೇಕೆ ಒಂದು ಪೋಲೀಸಮ್ಮ ಬಂದು ಬೇರೆ ರೂಮಿಗೆ ಕರಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಎಲ್ಲಾ ಕೇಳಿದ್ದು. ನಾನು ಮೊದ ಮೊದಲು ಬಾಯಿ ಬಿಡಲಿಲ್ಲ. ಅವಳಿಗೆ ರೇಗಿಹೋಯ್ತು ಕಾಣ್ತದೆ. 'ಸರಿಯಾಗಿ ಉತ್ತರ ಹೇಳ್ತಿದ್ದರೆ ನಿನ್ನ ಜೈಲಿಗೆ ಹಾಕ್ತಾರೆ' ಅಂದ್ತು. ಆಗ ನಂಗೂ ಕ್ಯಾಣ ಹತ್ಯಾಕೃತ, 'ಅಷ್ಟಕ್ಕೂ ನಾನೇನು ತಪ್ಪು ಮಾಡಿರೋದು ಜೈಲಿಗೆ ಹಾಕಾಕೆ? ನೀವೇ ಆವಣ್ಣಂದಿರಿಬ್ಬರನ್ನೂ ಕೇಳ್ತಾ ಹೋಗಿ' ಎಂದೆ. 'ಅಯ್ಯೋ ಪಾಪಿ ನನ್ನ ಮಕ್ಕು ಆ ಪ್ರೊಫೆಸರ್ ಮತ್ತೆ ಅವರ ಅಳಿಯ ಇಬ್ಬರೂ ನಿನ್ನ ಬಳಸಿಕೊಂಡರಾ?' ಎಂದು ಪೋಲೀಸಮ್ಮ ಕಿಡಿಕಿಡಿ ಕೆಂಡವಾದಳು.

ಮತ್ತೊಂದು ಪ್ರಶ್ನೇನೂ ಕೇಳಲಿಲ್ಲ. ಇನ್ನಪ್ಪಕ್ಕರು ರೂಮಿಗೆ ಹೋಗಿ ಬಾಗಿಲು ಹಾಕ್ಕಂಡು ಗುಸು ಗುಸು ಅಂತ ಮಾತಾಡಿ ಹೊರಬಂದ್ತು. ಆಮೇಕೆ ಪ್ರೊಫೆಸರ್ ಹೋದ್ರು, ಆಗಲೂ ಬಾಗ್ಲು ಮುಚ್ಚಿ ಮಾತಾಡ್ತಿದ್ದರು. ಅವರು ಹೊರಬಂದಾಗ ಅವರ ಮಕ ನೋಡಂಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಕಂಗೆಟ್ಟು ಹೋಗಿತ್ತು. ಮತ್ತೆ ನಮ್ಮವ್ವ ಅಪ್ಪ, ಊರಾರು ಬಂದಿದ್ದರಲ್ಲ. ಅವರೆಲ್ಲಾ ಕೂರಿ ಮಾತಾಡಿದ್ರು. ನಾನು ಹೊರಗೆ ಕುಂತಿದ್ದೆ. ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿನ ಮೇಲೆ ಸೌಮ್ಯಕ್ಕೆ ಬಂದು ಆ ಪೋಲೀಸಮ್ಮನ ಜೊತೆ ಮಾತಾಡಿ ಅಮೇಲೆ ನನ್ನ ಕರೆದ್ರು. 'ನೀನು ಚಿಕ್ಕವಳು. ಅವರು ಕರೆದ್ರು ಅಂತ ನೀನು ಅವರುಗಳ ಜೊತೆ ಹೋಗಿದ್ದು ನಿನ್ನ ತಪ್ಪು. ಈಗ ತಪ್ಪು ಆಗಿಹೋಗಿದೆ. ನೀನು ಮೆಜಾರಿಟಿಗೆ ಬಂದಿಲ್ಲ ಕೂಡ. ಈಗ ನೀನು ಅವರ ಮೇಲೆ ದೂರು ಕೊಡ್ತೀಯಾ, ಇಲ್ಲಾ ನಿನ್ನ ಹೊಟ್ಟೆಲಿರುವ ಆ ಪಾಪದ ಪಿಂಡ ತೆಗೆಸಿ ಹಾಕಿ ನಿಮ್ಮೂರಿಗೆ ವಾಪಸ್ಸು

ಹೋಗಿಯೋ' ಎಂದರು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಸೌಮ್ಯಕ್ಕೆ 'ಪಾಪ, ಆ ಹುಡುಗಿಗೆ ಏನೂ ಗೊತ್ತಾಗಲ್ಲ. ನೀವು ಅವರಪ್ಪ ಅಮ್ಮನಿಗೆ ತಿಳಿ ಹೇಳಿ. ಆ ಧಡಿಯ ಹೇಳ್ತಾನೆ ಅಂತ ನಮ್ಮ ಪ್ರೊಫೆಸರ್ ಅಥವಾ ಅವರ ಅಳಿಯ ಇವಳನ್ನು ಮದುವೆ ಆಗೋಕೆ ಸಾಧ್ಯನಾ? ನಾನು ಈಗ ಅವಳನ್ನು ಡಾಕ್ಟರ್ ಹತ್ತಿರ ಕರಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಅಬಾರ್ಷನ್ ಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡು ಬರ್ತೇನೆ. ಒಂದಷ್ಟು ದುಡ್ಡು ಕೊಟ್ಟು ಕಳುಹಿಸೋಣ ಬಿಡಿ' ಎನ್ನುತ್ತಾ 'ಸೇವಂತಿ ಬಾ' ಎಂದರು.

ನಾನು ಅವರನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿದೆ.

ಡಾಕ್ಟರಮ್ಮ ಕೈ ಹಾಕಿ ಎಳ್ಳಾಗ ಪ್ರಾಣ ಹೊಂಟೋ ದಂಗಾಯ್ತು. ಕಿರಚಿ ಅರಚಿ ಆ ಡಾಕ್ಟರ ಕೈ ಇಟ್ಟೊಂಡು ಎಳದಾಡಿಬಿಟ್ಟೆ. ಪಾಪ ಸೌಮ್ಯಕ್ಕೆ ಪಕ್ಕದಾಗ ನಿಂತೊಂಡು ಸಮಾಧಾನ ಮಾಡ್ತಾ ಇಂಗ್ಲಿಷ್‌ಲ್ಲಿ ಮಾತಾಡ್ತಾ ಇದ್ದು. ನಂಗೆನೂ ಅರ್ಥವಾಗದಿದ್ದರೂ ಆ ಮಾವ-ಅಳಿಯನ್ನ ಬೈತಾವೆ ಅನ್ನುಸ್ತು. ಸೌಮ್ಯಕ್ಕೆ 'ನಿಂಗೆ ಬೇಜಾರಾಯ್ತು ಹೊಟ್ಟೆ ಇಳಿಸ್ಕಂಡಿದ್ದಕ್ಕೆ' ಅಂತ ಕೇಳಿದ್ರು. 'ಅದೇನೋ ನಂಗೆ ಬೇಸರ ಗೀಸರ ಏನೂ ಅಗಣ್ಣ ಅನ್ನಿ, ಆದರೆ ಡಾಕ್ಟರು ಹೊಟ್ಟೆ ಒಳಕ್ಕೆ ಅನಾಮತ್ ಕೈ ಹಾಕಿ ಗೂರಾಡಿ ಬಿಟ್ಟಲ್ಲ ಒಸಿ ಜಾಸ್ತೀನ ನೋವಾಯ್ತು, ಸೊಂಟ ಬಿದ್ದೆ ಹೋಯ್ತು, ತಲೆ ಗಿಮ್ಮ ಅಂದೋಯ್ತು ಅಷ್ಟೇ ಕಾಣ, ಈಗೇನಿಲ್ಲ' ಎಂದೆ.

ಹತ್ತು ನಿಮಿಷ ಆದ ಮೇಲೆ ನರಸಮ್ಮ ಬಂದು, 'ಎದ್ದೇಳು ಮ್ಮಾಕೆ. ಇಷ್ಟು ಚಿಕ್ಕ ವಯಸ್ಸಿಗೆ ಇದೆಲ್ಲಾ ಬೇಕಿತ್ತು ನಿಂಗೆ' ಅನ್ನೊತ ಕೆಕ್ಕರಿಸಿ ನೋಡಿದ್ದು.

'ನಂಗಾಕೆ ಬೈದಿರಿ? ಆ ಮಾವ ಅಳಿಯಂಗೆ ಬೈಕೋ ಹೋಗಿ, ಇದರಲ್ಲಿ ನಂದೇನು ತಪ್ಪುತೆ?' ಎನ್ನುತ್ತಾ ಮಂಚದಿಂದ ಇಳಿಯಲು ಕಷ್ಟಪಟ್ಟೆ.

'ನನ್ನದೇನೂ ತಪ್ಪಿಲ್ಲ, ಅವರ ತಪ್ಪನ್ನು ನೀನು ಈಗ ಅನುಭವಿಸಿದೆ ಅಷ್ಟೇ. ಪೆದ್ದಮುಂಡೇದೆ, ಖುಷಿ